

Nos mire apisevd in Hispanijs, absolvens extremū actū fabulae, quam
 olim orsus fuerat Louanij: Nec dubito quin et Lutetiae graviter suas,
 partes egerit cū Belaccis, etiasi nondū suuit certe deprehendere.
 Quid egerit in Hispania cōpertissimū habeo, tū cōpluriū, tū gravissimorū,
 hominū consentientibus litteris. quanq̄ ipsa res satis loquitur. Eade
 est fabula, eadem est actio, quā fuit olim in Brabantia. Primū
 cōmunicavit suas scrophantias clauū mutiatis talibus mysterijs,
 praecipue malis monachis. Nūc finget se caesarea lege prohibētū.
 Sed interim sacer ille liber versatur in manibus monachorū, sed
 praecipue τοιοῦτοῦ ἔργου. Itaq̄ primus in Erasmi impetus factus
 est per quendam uexianorū qui est caesari a confessionibus, sanctita-
 tis opinione suspiciendus. Is aulicorum procerū et caesaris autori-
 tate utiq̄ cohibitus est. Ab hoc scopulo repercussus estus,
 vehementius erupit Salamantiae, per Franciscanos, ὑπονοήσας.
 Res est acta palam miro tumultu, et egre cohibitus sit ab
 Archiepiscopis et proceribus aulae. Postremo malū idē recruduit
 Burgis per Dominicanū ausurato cognomine Petrū a victoria.
 Hic obstantibus principibus oppedere coeperūt, directes. Oportet
 deo magis obedere q̄ hominibus. Actum de re Christiana, si libri
 Erasmi versantur in manibus hominū. quoniam adiectū obstabat,
 quo minus in me debacchari possent in cōcionibus, itū est ad
 Alphonsum Mauricum Archiep̄m hispalensem, cui principatus est in
 cognoscendis fidei causis. Illic post ingentes clamores Archiep̄us
 vetuit ne quicq̄ in me debaccharentur, articulos producerent,
 ad doctorum cognitionem deferendos, praescriptus dies, res
 acta solēmiter. Hic cōmodum illis inseruivit liber τοῦ Ἰδίου. Nā
 illi ventres nūq̄ legissent tantum voluminū. Id eo cōsilio factum
 est, ut autoritate legitima perpetuū silentium illis de meis
 libris imponatur. Eo deueniunt res humanae, et homines mūdo
 mortuos formident sumi principes, et qui cadunt obedientiae votū
 nec humanis legibus obēperent. Litterae doctorū testatur quāto
 studio honorū erga me res geratur. Tantū vereor ne per hāc occa-
 sione nascatur aliquid apud Hispanos tumultus noui, quod adeo noli,
 ut malim τὴν ἕλθην q̄ sic vincere.

353¹ 452²

Erasmus.